

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1655

§. 170. At illi magis clamabant: crucifigatur. v. 23.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45515

quæ mandaverat: *Nihil tibi & iusto illi, interrogat causam à circumstantibus & clamantibus, cur ipsum crucifigere deberet, quasi diceret; promite crimen dignum patibulo, & ego faciam officium meum alias infortem, & non convictam de crimine, damnare non possum.*

Perge Pilate, perge animose defendere iustum ex lege naturæ, si legem Dei & Moylis ignoras, contra Legis Mosaicæ Doctores, & scribas Deus iustus remunerabitur iustitiam tuam. Tu autem, iustus es Domine & iustitiam diligis semper, propterea, qui tibi servire volunt, inter prima præcepta discunt reddere cuique quod suum est, *cui honorem honorem & cui amorem amorem*, scientes nisi hoc faciant non posse placere tibi, atque ita studiosissime curant, *Neminem ledere*, sed per omnia satisfacere dilectissimis proximis suis. Et ego cupio tibi servire toto animi mei desiderio, propterea flecto genua cordis mei ante te petens amorem iustitiæ, ut quando Rex iustitiæ exurges in iudicium, *propter miseriam inopum & gemitum pauperum* ego inveniat læsisse neminem vel gravasse.

§. 170. *At illi magis clamabant: crucifigatur. v. 23.*

Quanta furia? iniquitas quam maligna responsio? interrogat præter causam traditionis Christi, & ad mortem damnationis, & Iudæi aliam non dant, quam, *Crucifigatur*. Re vera agunt, quasi essent amentes, sine sensu, sine ratione, sine iudicio, sine iustitia, sine lege, sine Deo, & quasi dicerent cum Luthero: *sic volo, sic iubeo, sit pro ratione voluntas. Crucifigatur*. Hinc apparet Iudæos nullam habuisse causam, qua possent postulare Christum ad mortem, sicut nec ullam ex omnibus à principibus Sacerdotum allegatis potuit Iudex invenire sufficientem & quidem Iudex doctus, prudens, versatus in Iure & praxi. Causam autem mortis Christi scire vis. Invidia est, avaritia est, ambitio est & mala vita, quam in eis reprehendebat sæpe Christus. Invidia non quiescit, donec in eo, quem odit, videat miserabilem fortunam.

Invidia diaboli, inimici tui, Domine, mors intravit in orbem terrarum, & ipsa quoque invidia humana, quæ merito dicitur abominabilis putredos ossium. Hinc filii Adam serpentis consilia secuti invident alii aliis, & contristantur, si videant alios ditiores, nobiliores, aut gloriosiores se: quod experientia ostensum est in passione tua, mitissime Redemptor, nam & Pilatus vir non parum oculatus, animadvertit, quod per invidiam tradidissent te ad mortem cives Hierusalem, inimici tui, non volentes tolerare famam & clarissima miracula tua. Verum infirmitas hæc, Domine, non gravat solos peccatores, qui sunt extra gratiam tuam, sed quandoque iustos, qui quamvis non consentiant peccato invidiæ, tentantur tamen aliquantulum, si videant alios

alios feliciores se, in ipsis quoque spiritualibus rebus, per quas curari solet invidia. Humanum dico, sicut tu nosti Domine, propter infirmitatem veteris Adam, quam hæreditate acceperunt. Tu vero, Rex pacifice, qui sine invidia communicas bona tua nullius boni habens indigentiam, operaris mirabilia in humilibus servis tuis, qui adiuti fortissima virtute tua, quamvis in principio conversionis suæ tangantur infirmitate ista, præliando tamen & invocando te veniunt ad statum quendam felicissimum, in quo letantur proximorum suorum excellentia, non minus, aut fortasse magis, quam sua.

Da mihi hanc gratiam ut diligam proximum tanquam me ipsum; læter bonis eorum, quasi meis, beati enim viri, quorum anima non affligitur prosperitate aliorum neque dilatatur eorundem adversitate.

§. 171. *Videns autem Pilatus quod nihil proficeret. v. 24.*

Pilatus considerando verba Iudæorum & malitiam in respondendo quodque ex suis verbis, quibus conabatur liberare Christum ob innocentiam, nihil proficeret ob impulsam & suggestionem principum, atque ideo rationibus amplius non esset agendum, cum hoc populo irrationabili, tumultuante & malitioso, iudicabat ad impediendum tumultum & seditio-nem in populo, dimittendum Barabbam, & sic paulatim magis appropin-quavit ad voluntatem Iudæorum, & à sua recessit.

Quid agis Pilate? ut vitentur mala non sunt facienda mala. times tu-multum in populo, ideone vis consentire in malum morale? ideone cum populo iniquè agere? cave. Tu præses es constitutus, ille subditus: tu Iudex, hic accusator pessimus, tu prudens, ille imprudens: tu videns, ille cæ-cus; tu hæctenus iustus fovisti iustitiam, ille iniustus & veritatem odians: Noli desistere à veritate.

Domine, etiamsi contingat me nihil proficere posse apud proximum male agentem in concilio, curia, senatu, capitulo &c. verbis monitis, ora-tionibus, exercitiis piis, obsecro ne deficiam idcirco ego quoq; & recedam à iustitiæ via, quia tu eris remunerator meus, qui vides intentionem cordis mei.

§. 172. *Sed magis tumultus fieret. v. 24.*

Tumultus est ex actione discordantium quæ opinor accidit ex eo quod turba astantium Iudæorum coram tribunal clamaient Barabbam, dimit-tendum esse, & timerent ne non dimitteretur, sed loco eius Christus libe-raretur.